

حق وطن و جان فدایی در راه آن

ستایش مخصوص ذات خدایی که پروردگار جهانیان است، همان ذاتی که در قرآن کریم می فرماید: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ «و همگی به ریسمان الله (= قرآن و اسلام) چنگ زنید و پراکنده نشوید»، گواهی می دهد که نیست معبود بر حق جز الله یکتای بی همتا، و گواهی می دهد که سردار و پیامبر ما حضرت محمد صلی الله علیه وسلم بنده و فرستاده اوست، درود و رحمت و برکات الهی باد بر او و بر همه آل و اصحاب و پیروان راستین او تا به روز جزا.

اما بعد:

بی تردید وطن در دل فرزندان خود جایگاه عالی دارد، و تعلق به آن خلقتی است که نفس بشریت برآن آفریده می شود، امام اصمعی رحمت الله علیه می گوید: اگر خواستید وفای شخص و پیمان کاری او را بدانید، پس به محبت او نسبت به وطنش و اشتیاق او نسبت به برادرانش و گریانش نسبت به زمان گذشته اش بنگرید.

محبت وطن و تعلق به آن واجب دینی است؛ بنابراین شریعت اسلامی به طور گسترده به تعمیق تعلق بر وطن و کار و تلاش برای ترقی و تطور آن فرا خوانده است، چنانچه پیامبر صلی الله علیه وسلم وقتی به سوی مدینه منوره هجرت نمود، به مکه مکرمه که وطن اصلی او بود نگرست و چنین خداحافظی کرد: «تو چقدر سرزمین زیبا استی! و چقدر محبت تو در دل من زیاد است! اگر قوم مرا از تو خارج نمی کردند هیچگاه خارج نمی شدم» وقتی او (صلی الله علیه وسلم) به سوی مدینه منوره هجرت کرد و آنجا را به حیث وطن و سرزمین خویش انتخاب کرد، از خداوند متعال خواست تا آنجا را در دل او محبوب بگرداند، چنین فرمود: «پروردگارا! مدینه را نسبت به ما چنان محبوب بگردان که مکه برای ما محبوب است، و یا بیشتر از آن».

بنابراین محبت وطن واژه های نیست که گفته شود و یا شعاری نیست که بلند گردد؛ بلکه رفتار و فدا کاری همه داشته های ارزشمند انسان است، پس شهروندی واقعی به معنای تعلق و انتساب بهتر به وطن است، و به معنای تلاش برای امنیت و استقرار آن و تقدم و ترقی آن است، همچنین به معنای التزام کامل به حقوق و التزامات است، وطن ملی گرای واقعی فدا کاری و اعتزاز به وطن است؛ زیرا وطن سزاوار است تا ما در راه آن و به خاطر عزت و تقدم و ترقی و حفاظت آن جان فدایی نماییم.

مهمترین حق وطن جان فدای در راه آن است، بدون تردید فدا کردن در جان در راه وطن عالی ترین مرتبه فداکاری می باشد، چنانچه خداوند متعال فرموده است: ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالَ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ «از مؤمنان مردانی هستند که به عهد و پیمانی که با الله بسته بودند (صادقانه) وفا کردند، پس کسی از آنان هست که پیمان خود را به آخر رساند (و شهید شد) و از آنان کسی هست که در انتظار (و چشم براه) است، و هرگز تغییر و تبدیلی (در پیمان خود) نیاورده اند»، و پیامبر صلی الله علیه وسلم نگهبانان جان به کف وطن را به نجات از آتش دوزخ مژده داده است، چنانچه فرموده است: «دو چشم را آتش دوزخ لمس نمی کند: چشمی که از خوف الله گریه می کند، و چشمی که در راه الله برای حراست وطن شبها بیدار می ماند»، بنابراین می سزد که اصحاب این فداکاری از مسلمانان برگزیده الله متعال باشند، و همیشه در همراهی پیامبران و صدیقان و صالحان قرار گیرند، چون خداوند متعال می فرماید: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ «و کسی که الله و پیامبر را اطاعت کند (روز قیامت) همنشین کسانی خواهد بود که الله بر آنان انعام نموده است، از پیامبران، و صدیقان و شهدا و صالحان، و اینان چه نیکو رفیقانی هستند».

*****

ستایش مخصوص ذات الله که پروردگار جهانیان است، درود و سلام بر خاتم پیامبران حضرت محمد صلی الله علیه وسلم و بر همه آل و اصحاب و پیروان راستین او باد.

از حقوق وطن بر فرزندان این است که باید هرگاه مصلحت وطن تقاضا کرد پیاده و سواره در راه ترقی و تعالی آن بشتابند، چون بر آنها واجب است تا جان و روح و خون شان را در صورت نیاز برای وطن فدا نمایند، زیرا اشتراک مثبت آنها در هر آنچه که منفعت وطن تقاضا می کند در باب تعلق به وطن و محبت آن و اخلاص برای آن از ضعیفترین درجه ایمان است.

مالیات وطن را یک نسل و یا تنها برخی از فرزندان آن نمی پردازند، بلکه این روند مشارکت همگانی است که میان همه نسلهای آن می باشد.

و از مهمترین حقوق وطن: تلاش و کار و اتقان است، پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است: «خداوند متعال دوست می دارد وقتی یکی از شما کاری را انجام می دهد آن را به اتقان و تخصصی انجام بدهد».

و برخی دیگر از حقوق آن: وفا دار بودن به التزامات شغلی است، زیرا وظیفه عمومی امانت و مسئولیت است، وفا کردن به حق آن واجب شرعی و ملی می باشد، و اهمال کردن در انجام التزامات وظیفه از خطرناک ترین انواع فساد است، پس بر انسان لازم است تا قلب او زنده و وجدانش بیدار باشد و همیشه این فرموده الله متعال را احساس نماید: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ «و هر کجا باشید او با شماست، و الله به آنچه می کنید بیناست».

و برخی دیگر آن: احترام گذاشتن به پرچم آن، سرود ملی، رمزا و همه شعایر وطنی آن است، چون پرچم شعار دولت و نشانه ای آن است که در اطراف آن همه فرزندان آن در داخل و خارج جمع می شوند، و در زیر این بیرق دستاورد ها و پیروزی های شان را جشن می گیرند، پس احترام گذاشتن به این بیرق از اولویات و ثوابت پایه های ساختار دولت است.

و برخی دیگر آن: به طور درست و بهتر نمایندگی کردن از وطن در داخل و خارج و در همه محافل ملی و بین المللی است، و تلاش برای بلند و تپنده نگهداشتن پرچم آن در همه کشور های جهان است، و باید انسان در هر جای که است بهترین سفیر کشور خود باشد.

و برخی دیگر آن: اجازه ندادن به تجاوز بر اراضی و مقدرات آن، و یا تجاوز برآن با گفتار و کردار است، و دور زدن دشمنان آن می باشد، و دفاع کردن از آن با فداکاری هر آنچه از داشته های با ارزش انسان است.

پروردگارا! مصر و همه کشورهای جهان را محفوظ بدار